

PUBLICATIEBLAD

N° 108

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 5de november 1992 ter uitvoering van de artikelen 3 en 12 van de Visserijlandsverordening (P.B. 1991, no. 74) (Visserijlandsbesluit).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is ter uitvoering van de artikelen 3 en 12 van de Visserijlandsverordening regels te geven omtrent de te vangen vis, te bepalen met welke vistuigen het is toegestaan te vissen, welke gegevens en de wijze waarop deze gegevens door de vergunninghouder dienen te worden bijgehouden, alsmede de wijze van inning van het recht dat aan het land verschuldigd is indien vanwege het land een vergunning wordt verleend;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

landsverordening: de Visserijlandsverordening (P.B. 1991, no. 74);
vergunninghouder: de vergunninghouder bedoeld in artikel 2 van de landsverordening.

Artikel 2

Het is aan een ieder in de visserijzone, en aan de vergunninghouder tevens in de territoriale zee, verboden te vissen met:

- a. schrobbetten;
- b. visfuiken met een maaswijdte van minder dan 1.5" of 38 mm;
- c. visfuiken die niet zijn voorzien van een ontsnappingsopening welke is afgedekt door een paneel, van biologisch afbreekbaar materiaal, dat na gebruik in zeewater uiteenvalt zodat na een periode van om en nabij 20 dagen een opening in één
- d. chemische middelen, met uitzondering van Quinaldine indien dit gebruikt wordt voor de vangst van aquariumvissen;
- e. ontplofbare stoffen;
- f. aas bestaande uit vlees van zeezoogdieren;
- g. kieuwnetten met een lengte van meer dan 2,5 km

Artikel 3

1. Het is aan een ieder in de visserijzone, en aan de vergunninghouder tevens in de territoriale zone, verboden te vissen op:

- a. zeeslakken behorende tot de soort *Strombus gigas* van minder dan 18 cm lengte; indien de zeeslakken reeds uit de schelp gehaald zijn, dient het minimum gewicht aan vlees 225 gr te bedragen;
 - b. alle soorten zeeschildpadden;
 - c. alle zeezoogdieren;
 - d. kreeften behorende tot de soort *Panulirus argus* die:
 - i. minder dan 25 cm lang zijn, gemeten wanneer zij plat gelegd worden. van de voorrand van de kop tussen de ogen tot aan de boog van de staart;
 - ii. een carapax lengte van minder dan 9.5 cm hebben;
 - iii. een totlgewicht van minder dan 680 gr hebben of een staartgewicht van minder dan 200 gr.
2. Het is verboden kreeften behorende tot de in het eerste lid, onderdeel d, genoemde soort te behouden indien:
 - a. zij zich in het vervellingsstadium bevinden;
 - b. zij eieren bij zich dragen.
 3. Het is verboden eierdragende kreeften van de in het eerste lid, onderdeel d, genoemde soort van hun eieren te ontdoen.

Artikel 4

De vergunninghouder houdt een verslag van de visactiviteiten bij, dat informatie omtrent het visgebied, de visserij-inspanning, de gevangen soorten en de gebruikte vismethoden omvat. De modellen voor het bedoelde verslag worden door de Visserijcommissie, bedoeld in artikel 13 van de landsverordening, vastgesteld en kosteloos aan de betrokkenen ter beschikking gesteld. Een afschrift van dit verslag wordt binnen 45 dagen na de beëindiging van de vistocht waar het verslag betrekking op heeft aan de Visserijcommissie gezonden. Het verslag kan zonodig ook door de Visserijcommissie opgevraagd worden.

Artikel 5

1. De hoogte van het recht, bedoeld in artikel 12 van de landsverordening, bedraagt:
 - a. voor het vissen met visfuiken voor het vangen van kreeft met duikers, voor het vissen op zeeslakken behorende tot de *Strombus gigas*, alsmede voor het vissen met bottom en drop longlines op demersale soorten:
 - i. met een schip kleiner dan 6 B.R.T. of = deklengte minder dan 12 m,
 - voor de natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de landsverordening: nihil;
 - voor de natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de landsverordening: NAfl. 900,- per jaar,
 - ii. met een schip van 6 B.R.T. tot 25 B.R.T., of indien het schip kleiner is dan 6 B.R.T. met een deklengte van meer dan 12 m.
 - voor de natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de landsverordening: NAfl. 550,- per jaar,
 - voor de natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de landsverordening: NAfl. 1.800,- per jaar,
 - iii. met een schip van 25 B.R.T. tot 50 B.R.T.,
 - voor de natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de landsverordening: NAfl. 900,- per jaar,
 - voor de natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de landsverordening: NAfl. 2.700,- per jaar,
 - iv. met een schip van 50 B.R.T. tot 150 B.R.T. of meer,
 - voor de natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de landsverordening: NAfl. 1.250,- per jaar,
 - v. Voor het vissen met kieuwnetten tot een maximum van 2,5 km lengte:
 - met een schip kleiner dan 25 B.R.T.: nihil;
 - met een schip van 25 B.R.T. tot 50 B.R.T.: NAfl. 900,- per jaar,
 - met een schip groter dan 50 B.R.T.: NAfl. 1.450,- per jaar.
 - vi. Voor het vissen met drift longlines:
 - met een schip van 25 B.R.T. tot 50 B.R.T. NAfl. 3.600,-per jaar,
 - met een schip van 150 B.R.T. tot 300 B.R.T.: NAfl. 9.000,- per jaar,
 - met een schip van 300 B.R.T. of groter NAfl. 14.500,-per jaar.
 - vii. Voor het vissen met ringnetten:
 - met een schip tot 800 B.R.T.: NAfl. 18.000,- per jaar,
 - met een schip van 800 B.R.T. tot 1 000 B.R.T.: NAfl. 27.000,- per jaar,

- met een schip groter dan 1000 B.R.T.: NAfl. 36.000,- per jaar.
2. Onder een jaar wordt verstaan een periode van 12 maanden.
 3. De inning van het rechten bedd in het eerste lid, geschiedt door middel van storting van het verschuldigde op een door het Departement van Financiën aangehouden bankrekening.

Artikel 6

1. Voor het visgebied van de Saba bank zullen voor een periode van 3 jaar na het van kracht worden van dit landsbesluit, vergunningen voor het vissen met de vismethoden genoemd in artikel 5, eerste lid, onderdeel a, met uitzondering van het vissen met bottom en drop longlines op demersale soorten uitsluitend worden afgegeven aan de natuurlijke personen en rechtspersonen bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de landsverordening.
2. Voor het visgebied van de Saba bank kunnen vergunningen die het gebruik van de vismethoden genoemd in artikel 5, eerste lid, onderdelen a en b, in zich verenigen, worden afgegeven aan de natuurlijke personen en rechtspersonen bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de landsverordening. Voor deze vergunningen zullen de tarieven en het bepaalde in artikel 5, eerste lid, onderdeel a, van toepassing zijn.
3. Voor het visgebied rond Curaçao en Bonaire kunnen vergunningen die het gebruik van de vismethoden genoemd in artikel 5, eerste lid, onderdelen a en b, in zich verenigen, worden afgegeven. Voor deze vergunningen zullen de tarieven en het bepaalde in artikel 5, eerste lid, onderdeel a, van toepassing zijn.

Artikel 7

Dit landsbesluit treedt in werking tegelijk met de Visserijlandsverordening (P.B. 1991, no. 74).

Artikel 8

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Visserijlandsbesluit.

Gegeven te Curaçao, 5 november 1992
J. M. SALEH

De Minister van Algemene Zaken, a.i.
S.F.C. RÖMER

De Minister van Justitie,
S.F.C. RÖMER

Uitgegeven de 27ste november 1992
De Minister van Algemene Zaken, a.i.

S.F.C. RÖMER

Nota van Toelichting behorende bij het Visserijlandsbesluit (P.B. 1992, no. 108).

Algemene toelichting:

In de Visserijlandsverordening (P.B. 1991, no. 74) wordt in de artikelen 3 en 12 het stellen van nadere regels ten aanzien van de daar genoemde onderwerpen opgedragen aan een landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Bij het onderhavige ontwerp-landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt hieraan uitvoering gegeven door in de artikelen 2 en 3 regels te geven omtrent de te vangen vis en de vistuigen waarmee mag worden gevestigd. Tevens wordt in artikel 4 bepaald welke gegevens door de vergunninghouders

dienen te worden bijgehouden in het verslag van de visactiviteiten. Verder zijn in artikel 5 de tarieven opgenomen die de diverse soorten vissersschepen voor hun vergunning dienen te betalen.

De ondergetekende hecht eraan met betrekking tot dit verslag van de visactiviteiten hier nog eens te herhalen wat reeds in de memorie van toelichting behorende bij de Visserijlandsverordening is gezegd: dat één van de doelstellingen van de onderhavige regelgeving is, het mogelijk te maken meer en betere gegevens te verkrijgen over de visvangsten in de Antilliaanse wateren. Deze gegevens kunnen mede worden gebruikt om als basis te dienen voor de planning van de exploitatie van deze visstapels door Nederlands-Antilliaanse schepen.

De in dit landsbesluit gestelde regels sluiten zoveel mogelijk aan bij wat elders in het Caribisch gebied gebruikelijk is. Deze regels zijn van toepassing op schepen met een inhoud van meer dan 6 bruto register ton (B.R.T.) of meer dan 12 meter deklengte die vissen in de territoriale zee, en op alle schepen die vissen in de visserijzone.

De regels welke betrekking hebben op zeeslakken behorende tot de soort *Strombus gigas*, kreeft en visfuiken hebben voornamelijk betrekking op de situatie op de Sababank, waar op demersale vissoorten wordt gevestigd buiten de territoriale zee doch binnen de visserijzone. Demersale vissoorten zijn vissoorten welke voor hun visserijzone. Demersale vissoorten zijn vissoorten welke voor hun voortbestaan van de nabijheid van zeebodems afhankelijk zijn, in tegenstelling tot pelagische vissoorten.

Een ieder die vist binnen de visserijzone en ook degene die vist in de territoriale zee met een vaartuig met een inhoud groter dan 6 B.R.T. of langer dan 12 meter deklengte dient een vergunning te hebben, tenzij het schip vist met maximaal 4 sleeplijnen.

De verboden, bedoeld in de artikelen 2 en 3 van het ontwerplandsbesluit, gelden voor de vergunninghouder zowel in de visserijzone als in de territoriale zee.

Deze regels die mede betrekking hebben op beschermde diersoorten moeten ook van kracht zijn voor anderen die vanaf een schip dat geen vissersschip is in de visserijzone incidenteel beschermde soorten zouden vangen. Daarom is bepaald dat de artikelen 2 en 3 behalve op de vergunninghouder ook van toepassing zijn op ieder ander die vist in de visserijzone. Artikel 4 daarentegen is alleen op vergunninghouders van toepassing.

De eilandgebieden kunnen bij eilandsverordening voor schepen met een inhoud van minder dan 6 B.R.T., die binnen de territoriale zee-vissen, soortgelijke regels vaststellen.

Voor het zeegebied rond Curaçao en Bonaire en ook voor de diepzee gebieden buiten de Sababank, geldt dat buitenlandse vissersschepen voornamelijk zwaardvis en tonijn driftlongliners zullen zijn, alsmede rond voornamelijk Curaçao en Bonaire ook incidenteel schepen die vissen met ringnetten (purse seiners). (zie verder)

Er is voor gekozen om in het landsbesluit de Engelse termen "driftlongline", "bottomlongline" en "droplongline" te gebruiken omdat hiervoor geen juist Nederlands equivalent bestaat, dat precies dezelfde betekenis heeft. Daar deze termen in de Nederlandse Antillen volkomen zijn ingeburgerd zal dit geen problemen opleveren.

In het landsbesluit worden voor verschillende dieren en zaken benamingen gebruikt die afwijken van de in de Nederlandse Antillen ingeburgerde benamingen, het wordt wenselijk geacht in deze toelichting zulks te verduidelijken.

Zo staan zeeslakken behorende tot de soort *Strombus gigas* op de Benedenwinden bekend onder de naam carco en op de Bovenwinden onder de naam conch. OP de Benedenwinden spreekt men in plaats van over visfuiken, over kanasta's en op de Bovenwinden over fish traps of fish pots, terwijl de Spaanse benaming hiervoor nasa is. Verder wordt in plaats van de in artikel 4 genoemde term "visserij-inspanning" in de Nederlandse Antillen gesproken over fishing effort.

Artikelsgewijze toelichting.

Artikel 2

- a. Schrobnetten (dragnets) zijn netten welke uit stalen ringen of staalkabels bestaan en die voornamelijk gebruikt worden om schelpdieren en andere sessiele bodemdieren (dieren die aan de bodem vastzitten) van de bodem los te rukken. Op het type zeebodem welke men rond de Nederlandse Antillen aantreft zijn dit soort netten zeer destructief.
- b. Het is moeilijk om maaswijdtes voor visfuiken vast te stellen omdat met dit soort fuis een veelheid van verschillende soorten wordt gevangen waarbij in feite voor iedere soort een andere maaswijdte zou moeten gelden. Op verschillende visgronden kunnen er argumenten zijn om andere maas-wijdtes aan te houden. De gekozen minimum maaswijdte van 1,5" of 38 mm is dezelfde die in de zogenaamde "Harmonised fisheries legislation" van de Eastern Caribbean States wordt aangehouden, dit lijkt een goed compromis. In andere gebieden gelden wat grotere minimum maaswijdten (45 mm). Het maaswijdteprobleem moet niet los gezien worden van andere ontsnappingsmogelijkheden zoals beschreven onder c.
- c. De omschrijving van het biologisch afbreekbaar materiaal is niet te strak genomen omdat er nieuwe materialen speciaal voor dit doel ontwikkeld worden, welke naar verwachting spoedig in de handel zullen komen. Materialen zoals canvas, katoen, jute of triplex kunnen voor dit doel gebruikt worden.
- d. Het komt de laatste jaren voor dat dolfijnenvlees als longline-aas gebruikt wordt. Dit vlees is goed herkenbaar daar het myoglobine bevat en hierdoor donkerrood is.
- e. Deze bepaling sluit aan bij resolutie no 44/225 (22 Dec. 1989) van de algemene vergadering van de Verenigde Naties dat een moratorium op het gebruik van "large-scale pelagic driftnets on the high seas" ingesteld heeft. Teneinde ongewenste bijvangsten te beperken en om het verlies van netpanelen (welke blijven doorvissen) tegen te gaan, is het verbod opgenomen in dit artikelonderdeel op alle soorten kieuwnetten (ook genoemd warnetten, of in het Engels: gillnet) van toepassing. Een zeer groot kieuwnet kan niet adequaat gemonitord worden. Een kieuwnet langer dan 2,5 km wordt beschouwd als een large-scale net. (Tarawa Declaration, Wellington Convention).

Artikel 3, eerste lid,

b. Bedoeld worden voornamelijk:

- Chelonia mydas (Green turtle of Soepschildpad);
- Caretta caretta (Loggerhead);
- Eretmochelys imbricata (Hawksbill of Karetschildpad);
- Dermochelys coriacea (Leatherback of Leerschildpad);
- Lepidochelys olivacea (Olive ridley);
- Lepidochelys kempi (Kemps ridley).

De laatste twee soorten zijn zeldzaam en komen in het Nederlands-Antilliaanse zeegebied in principe niet voor.

c. Bedoeld worden: dolfijnen, walvissen en de manatee. Deze laatste komt in principe in het Nederlands-Antilliaanse zeegebied niet voor.

d. De carapaxlengte is de lengte van het kop-romp segment.

Artikel 5

Er zijn diverse soorten vissersschepen die kunnen verschillen al naargelang de vismethoden die gebruikt worden, en de grootte. Zo zijn er kleine traditionele vissersschepen, schepen die met fuis vissen, bottomlongliners, zwaardvis en tonijn driftlongliners, schepen die met ringnetten vissen (purse seiners) op bijvoorbeeld tonijn, en er bestaan zelfs zeer grote purse seiners die helikopters gebruiken. Getracht is om deze verschillen in het tarievensysteem zo goed mogelijk te verwerken. om deze redenen lopen de tarieven niet lineair met de grootte, zoals bijvoorbeeld het geval zou zijn bij een heffing per B.R.T. Er is naar gestreefd de verschillen in economisch potentieel welke afhankelijk zijn van de verschillen in visgronden, vismethoden, te vangen vissoorten en de grootte van het vissersschip zo goed mogelijk in het tarievensysteem te verwerken.

De Minister van Algemene Zaken,

De Minister van Justitie.

